

BESTIARI

Patrícia Maseda Calamita

El bestiarí és un gènere literari de tradició medieval que presenta la descripció d'animals reals i imaginaris, conferint un adoctrinament de caràcter religiós o moral per entendre el món.

La simbologia juga un paper molt important en la descripció de la fauna del bestiarí. Des de sempre, els animals han esdevingut un referent dels sistemes simbòlics de totes les cultures, en tant que tòtems venerats per clans i tribus primitives i com a representacions de diferents divinitats religioses.

El pas del cavall (2017)

Símbol de vitalitat i de bellesa, el cavall s'associa en moltes cultures al domini, al valor conqueridor i a la superioritat. Les llegendes i el folklore li atorguen poders màgics o d'endevinació, com a la mitologia escandinava, on la participació dels cavalls del Æsir (déus del panteó nòrdic) era molt important.

Origen (2016)

Com animal de simbolisme divers i valors positius, el mico forma part de les llegendes i de la mitologia de la Xina, essent el Sun Wukong (el Rei Mico) un personatge famós de la literatura xinesa basada en les històries populars de la dinastia Tang. També és important per ser el novè animal del zodíac xinès.

L'elefant (2017)

Antic símbol del poder sobirà a l'Àfrica i a l'Índia. Per associació, l'elefant arriba a simbolitzar les qualitats necessàries per al bon govern i per als béns generals com la pau, les collites abundants i les pluges.

El mite hindú més estès és el que fa referència al déu Ganeixa, representat amb un cap d'elefant, i considerat el creador, preservador i destructor de l'univers.

Taure (2016)

Considerat l'animal més formidable de totes les bèsties domesticades, el bou es va convertir en un animal de culte sagrat. A la mitologia grega el trobem a diversos episodis, com el que Zeus es converteix en un brau blanc per seduir i raptar a la jove Europa. Al final del mite, el brau fou col·locat entre els signes del zodíac, convertint-se en la constel·lació de Taure.

El gran felí (2017)

El lleó ha estat sempre una icona de força i de poder, de victòria militar, de ferocitat i de fortalesa. Revestit de significació solar i íntimament relacionat amb la llum, és la imatge animal més imponent i terrible en la natura. Com el lleó de l'Atles, venerat pels pobles africans i també a l'antiga Roma, on es recreava en escuts i efígies.

El cant del cigne (2016)

Símbol de puresa i de bellesa; també de silenci i de malenconia. Poetes de l'antiguitat clàssica com Marcial o Virgili van coincidir, al seu moment, en què el cigne tenia l'habilitat de predir la seva pròpia mort, i quan ho feia, en la proximitat de l'hora, emetia el cant més bell que mai havia proferit, definint així la seva vida.

La papallona (2015)

La immortalitat està simbolitzada en molts casos per la papallona, que ofereix una perfecta analogia de la vida, la mort i el renaixement. A la cultura asteca, la papallona era el símbol de l'ànima o de l'alè vital, arribant a atorgar-li la condició de divinitat, com Xochiquetzal, deessa-papallona de l'amor, la bellesa i les flors.

El cargol (2017)

Universalment és un símbol lunar, ja que representa la renovació periòdica. A més, el poble egipci i la seva cultura ancestral interpretaven el significat emblemàtic del cargol en relació a l'espiral, adoptant-lo al seu sistema de jeroglífics.

Puput (2017)

Tradicionalment, els ocells han representat la saviesa, la intel·ligència i el poder de pensament.

A l'obra *Mantiq-ut-Tair*, escrita al segle XII pel poeta persa Farid-od-Din, el puput exerceix simbòlicament com el missatger del món invisible, presentant-se com el guia de tots els ocells del món, que surten a buscar al Simurg, el rei dels ocells.

La dansa dels dracs (2016)

Els dracs estan presents en l'art, els relats i la mitologia de la major part de les cultures. A la mitologia catalana, els dracs no custodien tresors, sinó que són monstres terribles que atemoreixen als habitants dels voltants de les seves coves, fins que arriba un cavaller i aconsegueix acabar amb ells. El més famós de tots els dracs catalans és, sens dubte, el que mor a mans del cavaller Sant Jordi, patró de Catalunya.

#bestiari www.patriciamaseda.com